

[Anna Westergaard.]

Den anden del af lovforslaget drejer sig om de pensionsmæssige forhold, og her bringer lovforslaget virkelige og væsentlige forbedringer. Det må her specielt påskønnes, at de nye regler også vil få virkninger tilbage for alle distriktsjordemødre, der er afskediget efter 1920, og man kan vel gå ud fra, at man så praktisk talt har fået alle med, som skal med. Det kan vi muligvis få en absolut besked på i det udvalg, der vil blive nedsat; jeg betragter det som meget betydningsfuldt, at ikke en eller to distriktsjordemødre kommer til at sidde tilbage.

Bemærkningerne til lovforslaget indeholder ikke noget om Den danske Jordemoderforenings stilling til lovforslaget, men man må vel gå ud fra, at dette af foreningen er fundet acceptabelt under de foreliggende forhold, så landets distriktsjordemødre med nogenlunde tilfredshed kan afvente det tidspunkt, da det ministerielle udvalg af 1947 har endt sine overvejelser og kan fremsætte det bebudede forslag til endelig ordning af vort jordemodervæsen, derunder også af jordemødrenes lønmæssige forhold.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Flere af de ærede ordførere har meget stærkt betonet, at dette lovforslag kan kun betragtes som midlertidigt. Jeg vil hertil sige, at jeg udtrykkeligt i min fremsættelses-tale gjorde opmærksom på, at ordningen kun kan betragtes som midlertidig, og at hovedformålet med lovforslaget er at bringe lønvilkkårene på linie med den lønforbedring, der fandt sted for tjenestemændenes vedkommende ved ændringen af tjenestemandsløven i 1946.

Det er rigtigt, som det ligeledes af flere ordførere stærkt er fremhævet, at mange af distriktsjordemødrene i længere tid har haft meget beskedne indtægter og i forhold til den prisstigning, der har fundet sted, har været meget dårligt økonomisk stillede. Men dette må vist også i adskillige tilfælde ses i sammenhæng med en meget mangelfuld udnyttelse af deres arbejdskraft. Det er jo sådan, som det også har været fremhævet, at der i de senere år har været en stigende tendens til at lade fødslerne foregå på fødeklinikker og hospitaler. Jeg kan eksempelvis nævne, at der er 16 distriktsjordemødre, der i 1946 kun har medvirket ved mellem 1 og 9 fødsler, og det ville næppe være muligt

og vel heller ikke rimeligt, om man ville prøve at gennemføre, at disse jordemødre skulle have samme indtægt som distriktsjordemødre, der har normalt arbejde, d.v.s. har medvirket ved mellem 80 og 90 fødsler årligt. Jeg ser ikke rettere, end at bestræbelserne for at bedre distriktsjordemødrenes forhold må gå i retning af en samling af de små distrikter for derved at skaffe samtlige distriktsjordemødre en passende arbejdsmængde og en rimelig løn i forhold til det arbejde, de udfører.

Det har i de senere år på grund af de ringe indtægter været vanskeligt at få de små distrikter besat, og derfor har man allerede i nogen tid måttet gå til en samling af distrikter; og dette må vel også under hensyn til den udvikling, der er sket af trafikmulighederne, anses for at være for-svarligt.

Jeg er vidende om, at der findes adskillige små distrikter, bl. a. mange af vore små øer, hvor problemet er vanskeligt. Her kan der vel rejse sig det spørgsmål, om man skal gå den vej at nedlægge disse distrikter og lade lægerne overtage fødsels-hjælpen, eller om man skal søge at finde en for jordemødrene tilfredsstillende økonomisk ordning ved at søge jordemodergerningen forenet med andet arbejde, f. eks. sygeplejegering; men det medfører jo, at der må ske udvidelse af deres uddannelse.

Alle disse problemer, som jeg her nævner, er problemer, som det siddende udvalg arbejder med, og som jeg håber man vil kunne få en tilfredsstillende løsning af, en løsning, der er tilfredsstillende både set fra jordemødrenes standpunkt og også mere samfundsmæssigt set.

Men, som jeg sagde i min fremsættelses-tale, har jeg ment, at det var rimeligt, at distriktsjordemødrene ikke vedblivende skulle sidde og vente på, at udvalget fik tilendebragt sine overvejelser. Jeg har ment, at distriktsjordemødrene havde et rimeligt og retfærdigt krav på at få en forbedring af deres løn- og pensionsforhold i overensstemmelse med de retningslinier, der er angivet i dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ingeborg Hansen: Jeg foreslår lovforslaget henvist til forhandling i et udvalg på 15 medlemmer.